

عنوان مقاله:

عدالت فضایی شهر ها راهبردی جهت توسعه یافتگی نواحی شهری (نمونه مورد مطالعه: شهر نوشهر)

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

لیلا بحرینی - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت شهری، موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

مجید سنایی - مدرس گروه شهرسازی موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

ارسلان کریمی خیای - مدرس گروه معماری و شهرسازی موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

خلاصه مقاله:

در حال حاضر، توزیع فضایی متعادل خدمات و شاخص های اقتصادی اجتماعی، یکی از مشکلات مدیریت شهری در پاسخگویی به شهروندان است. رشد سریع شهرنشینی، مشکلات متعددی را در شهرهای کشورهای کمتر و بیشتر توسعه یافته به همراه داشته است. از جمله عمدهترین این مشکلات، نابرابری های فضایی است که گسترش و بسط آن، ساختار فضایی شهرها را دچار تغییر و تحول می کند. امروزه مفهوم عدالت به مثابه امری اساسی در فرآیند برنامه ریزی شهری و مدیریت مناطق کلان شهری مورد توجه قرار گرفته است که پیدایش مفاهیمی مانند شهر عدالت محور، عدالت فضایی و عدالت اجتماعی و موارد مشابه نشان از این امر دارد. تداوم نابرابری های فضایی و افت کیفیت زندگی در برخی نواحی خرد شهری و نارسایی شیوه های موجود، ضرورت تمهید و اختیار شیوه های متفاوت اما امکان پذیر در برنامه ریزی و مدیریت شهری را مطرح می سازد. در هرحال، پرداختن به این مفهوم و ترسیم چشم انداز و تدوین سیاست ها و تخصیص برنامه های اقدام در این رابطه امری کاملاً ضروری به نظر می رسد که هدف این تحقیق را به خود اختصاص داده است. این نوشتار در پی تاکید بر ضرورت توجه به بررسی عدالت فضایی شهرها به عنوان راهبردی جهت توسعه یافتگی نواحی شهری است. که نیازمند تحلیل، تفسیر و تبیین ساختار ویژه خود، علل پدیدار شدن ساختار نابرابر، بروز تهدیدها و مشکلات، حضور فرصت ها و مهم تر از همه، دوری جستن از رویکرد سنتی در برنامه ریزی و مدیریت نواحی خرد شهری می باشد. از این رو به عنوان نمونه به بررسی این موضوع در شهر نوشهر می پردازیم. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی است که در آن از مدل تصمیم گیری چند معیاره (TOPSIS) استفاده شده است. در این تحقیق شاخص های توسعه یافتگی، براساس 7 مولفه تعریف شده اند و داده های تحقیق نیز از بلوک های آماری سرشماری سال 1395 استخراج شده است. جامعه آماری پژوهش، 4 ناحیه شهر نوشهر بوده که محدوده های آن منطبق بر تقسیمات کالبدی مرکز پژوهش شهرداری شهر نوشهر بوده است. نتایج سنجش عدالت فضایی در این نواحی بر اساس توسعه یافتگی نشان می دهد بهترین عملکرد مدیریت شهری در توسعه یافتگی نواحی شهر نوشهر، ناحیه 2 و بدترین عملکرد مدیریت شهری در توسعه یافتگی نواحی شهر ناحیه 1 می باشد.

کلمات کلیدی:

عدالت فضایی، مدیریت شهری، برنامه ریزی شهری، شهر عدالت محور، توسعه یافتگی، شهر نوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/837671>

